



DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica Florilor.

Cât sunt de dulci și iubitoare cuvintele, cu cari Domnul Nostru Isus Hristos vestește Ierusalimului cercetărea, pe care voește să i-o facă: *Iată Împăratul tău vine la tine blând* ... Voește să-i spună că merge să o cerceteze ca să-i facă bine, să o facă cetatea sa, stăpânind preste dânsa întru numele Tatălui său. Și nouă ne trimite Isus Hristos aceasta înștiințare. Și noi suntem înaintea lui Isus cetatea lui Dumnezeu și un Ierusalim tainic. Isus Hristos trebuie să ne cârmuiască, Isus trebuie să împărătească preste noi, singur Isus ne poate face și voește să ne facă buni, sfinți și fericiți. Dacă nu va fi Isus Hristos Împăratul nostru, cine o să ne fie? Va fi diavolul, va fi păcatul, și atunci se va întâmpla și cu noi ceea ce s'a întâmplat cu nemulțumitorul și nerecunoscătorul Ierusalim. —

* * *

Sosind Isus la porțile cetății Ierusalimului, aproape toți locuitorii orașului alergară să-l vadă și să prăznuiască zicând: *Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Osanna!* Și a fost primit de popor cu stâlpi în mâni și cu ramuri de maslin. Dar au trecut numai puține zile, și acelaș popor schimbându-și părerea despre Isus — s'a întors im-

potriva lui — strigându-i: *Răstignește-l pe el! vrednic este de moarte!*

Cum s'a putut schimba așa curând acel popor?

A fost amăgit și înșelat de vrășmașii jurați a lui Isus Hristos, cari de ani de zile îl ureau și pizmuiau, cercând cum să-l ucidă. Tocmai așa fac și astăzi mulți credincioși ... Se lasă ușor amăgiți și înșelați de dușmanii lui Isus Hristos, de diavol, de lume, de patimile trupului ... Mulți se lapadă până și de credința și de Biserica adevărată a Mântuitorului, de credința părinților, moșilor și strămoșilor lor, din pizmă și mânie, ca să-și răzbune ... ascultând astlel de dușmanii și vrășmușii lui Isus ... Tocmai așa sunt și astăzi mulți oameni, ca și pe vremea Domnului Nostru Isus Hristos! Azi îi strigă *Osanna!* mâne îi strigă în cârciumă: *Restignește-l!*

* * *

Isus Hristos batjocorit și alungat din partea multor fii nerecunoscători ai săi, cercă alte suflete și alte inimi, întru cari să se sălășluiască și să stăpânească preste ele. — Acum zice către noi: *Iată Împăratul tău!* Isus, plin de iubire și de dulceață, dorește să fie împăratul și stăpânitorul sufletelor noastre, și de aceea vine la noi cu sfinte luminări: *vine la tine, vine în preasfânta Taină a Cuminecături;*

cu totul blând, cu toată iubirea și dulceața. Suntem noi pregătiți cum se cuvine să-l primim? Avem și noi în mâni stâlpările biruinței preste patimile și pornirile noastre cele rele? Avem noi maslinul păcii, adecă suntem noi în pace cu toții? Acestea sunt de lipsă pentru ca să primim bine pe Isus Hristos în Cuminecarea dela Paști! Cumpăniți-le bine acestea, fraților, și pregătiți-vă! . . .



Despre Mărturisire sau Spovedanie.

(Urmare)

Păcătuște Saul lăsând în viață pe Agar împăratul lui Amabit. — împotriva poruncii limpezi alui Dumnezeu — și lăsând neatins turmele de vite cele mai frumoase și toate comorile cele mai scumpe, și iață că Dumnezeu trimite pe prorocul Samuil să-l înfrunțe, să-l dojenească. — Saul auzind muștrările prorocului se escuză zicând — că el n'a voit să vatem pe Dumnezeu, ba socotia că face o faptă bună crușând animalele și averile cele mai prețioase, fiindcă toate acestea le-a fost menit să le aducă lui Dumnezeu de jertfă. — Iară Samuil a zis: *au doară mai mult voește Domnul arderi de tot și jertfe — decât a ascultă de cuvântul Domnului? . . . Și fiindcă ai lăpădat cuvântul Domnului, și Domnul te va lăpădă să nu fii Impărat preste Israil.* 1. Imp. 15—22 26. La atari muștrări și amenințări, pare că s'a luat pe samă Saul și a urit din inimă păcatul făcut — căci întorcându-se cu smerenie cătră proroc zise: *Păcătuil'am că am călcat cuvântul Domnului, și cuvântul tău, că m'am temut de norod și am ascultat de glasul lor.* Ibid 24. Ce ziceți nu vi se par acestea adevărate cuvinte de inimă smerită și pocăită? Și cu toate acestea Dumnezeu nu le primește ba a osândit aceea părere de rău — ca păcătoasă, spunând prin rostul aceluiș proroc, că nu vrea să ierte, ci a osândit pe Saul: *Domnul te-a lăpădat pe tine.* — Să auzim acum părerea de rău a unui alt Impărat a lui David, care a urmat numai decât după Saul. Trimite Dumnezeu

pe prorocul Natan la David să-l mustre pentru nemulțămirea lui și să-l dojenească pentru marele păcat săvârșit împotriva lui Uria. — Ascultă David în tăcere muștrarea, nu tăgăduște păcatul, nu-l apără, nu micșorează greutatea desvinovățindu-se, aducând scuze, podoime, ci numai singur prin două cuvinte: *păcătuil'am Domnului* — ce i-au ieșit mai mult din inimă decât din gură, mărturisește păcatul său, îl urește și-l blasfămă, și Dumnezeu i-l iartă: *Și Domnul a mutat păcatul tău* 2 Imp. 12—13. Pentru ce primește Dumnezeu părerea de rău a lui David, iar părerea de rău a lui Saul nu o primește? Două singure cuvinte alui David: *păcătuil'am Domnului* — au atâta putere — încât dobândesc iertarea tuturor păcatelor, iar cuvintele de părere de rău — ce le înșiră Saul — nu dobândesc nimica, nici nu se ieau în samă? Așa e iubiților, și rog pe Dumnezeu să vă dea darul să înțalegeți cu folos — pentru ce: — David — fiindcă într'adevăr a avut durere și părere de rău de păcatele sale, n'a întins multe vorbe, pentru că urî și blăstămă păcatul din toată inima, nu l'a escuzat, nu l'a netezit, și de aceea a dobândit iertare dela Dumnezeu: Saul dimpotrivă — fiindcă n'a avut adevărată durere și părere de rău de păcatul său — fiindcă nu-l uria și blăstămă aievea, din inimă, l'a escuzat, l'a apărat, l'a netezit și numai după ce a adus podoimele sale, scuzele sale, pricinele sale — la muștrările și dojenele prorocului Samuil, — mai mult din sfială decât din inimă a zis că-i pare rău de păcat și a arătat de mai multe ori părere de rău — dar numai cu limba numai pe din afară — dar nu din inimă, de aceea părerea lui de rău a fost lăpădată și osândită de Dumnezeu și n'a dobândit iertarea păcatului.

Oh câți sunt cei zugrăviți în chipul cel mai viu în aceasta pildă! Spuneți-mi — nu e adevărat că mulți înși spovedindu-se și înșirându-și păcatele mai întâi vreau să le apere, să le escuze să le netezască — decât să le pară rău de ele? Am suduit, am blăstămat, dar mânia m'a dus cu puterea, cu de-a sila la acele păcate . . . Am hulit, am clevetit și batjocorit pe deaproapele meu — va zice altul — și dacă aș fi putut aș fi făcut și mai rău cu el, l'aș fi bătut, lovit . . . dar am avut pricină dreaptă, pentru-că el m'a clevetit mai întâi, el m'a vătămat, m'a batjocorit el m'a dăunat . . . mi-a făcut răul acela . . . Mi-am dat învoirea la voința necurată a

cutării bărbat ori fecior — va zice cutare muieră ori fată, dar n'am avut ce face, pentru-că am fost singură, m'a amenințat, m'a silit... Am fost la furat — va zice altul, dar lipsa m'a silit, m'a dus, dar niște soți, niște tovarăși, prietini m'a îndemnat, m'au amăgii, dar tata ori mama m'au trimis să fur. Așa se spovedesc o sa... de inși — iar aceștia pot avea o adevărată părere de rău — să urască și să blasteme din inima păcatul — și să se îngrozască mai pe sus de ori-ce rău de păcatul acela pe care îl escuză, îl apără, îl netezesc? Cu greu e de crezut. — Dar ei zic — că le pare rău, se leagă — că dacă ar mai fi să facă răul acela care l'au făcut — nu l'ar mai face; făgăduesc că nu-l vor mai face pentru ori cât bun e în lume. Da, toate-s bune și frumoase dar aceste vorbe de părere de rău — cu greu se pot crede că ar fi sincere, din inimă, ci sunt falze, acelea nu izvoresc de bună voie din inimă ci sunt numai pe vârful limbii cum se zice — și sunt stoarse în urma dojenelor și îndemmurilor preotului spoveditor. — Dacă vreți să aveți o adevărată părere de rău, și spovedania voastră să fie bună — ca să dobândiți iertarea păcatelor — împotriva păcatului vostru purtați-vă ca judecători și nu ca advocați — cum zice sf. Augustin, adecă osândiți-vă păcatul, iar nu îl apărați. — Invinovați-vă voința voastră cea rea, și nu răutatea altuia — pentru acel rău — sau păcat ce l'ați făcut — și nu puneți în cărca altuia păcatele voastre.

Da, mi teamă că părerea de rău a multora să fie numai firească — care nu e de ajuns la iertarea păcatelor nici în Taina Pocăinții; ca și a lui Adam — care după ce a păcătuia — temându-se s'a ascuns. Pentru ce s'a temut Adam? Iată ce zice el însuși: *M'am temut că gol sunt și m'am ascuns.* (Fac. 3. 10) El nu se teme de aceea că prin păcat a atârnat mânia lui Dumnezeu, nu-i pare rău că a vătămat pe Dumnezeu, ci se teme și-i pare rău de goliciunea sa. Așa unuia ori altuia îi pare rău că a furat — nu din pricina că iubește pe Dumnezeu mai pe sus de toate, nu pentru că Dumnezeu îl poate pedepsi ori în lumea aceasta ori în cealaltă, — ci pentru răul ce i-l poate face acela dela care a furat... Fata aceea se spovedește și plânge că și-a pierdut cinstea sa, își urește păcatul ei, și făgăduiește că nu-l va mai face — dar din ce pricină? Din singura frica ca nu

cumva să se descopere păcatul ei, ori din frica ca acela cu care a păcătuia poate că nu o va lua în căsătorie — cum i-a făgăduit... Cel ce se spovedește cu o astfel de părere de rău — nu capătă iertarea păcatelor sale dela Dumnezeu, nu se spovedește cum se cade. Dar n'ai zis părinte — puțin mai înainte că părerea de rău se poate stârni nu numai pentru frica de pedepsele vecinice ci și pentru frica de pedepsele vremelnice din lumea aceasta? Da, însă am zis că aceste rele și pedepse vremelnice trebuiesc recunoscute ca pedepse a lui Dumnezeu, pentru că durerea sau părerea de rău nedesăvârșită trebuie să aibă un îndem. nu curat firesc și omenesc, ci un îndemn mai pe sus de fire și dumnezeesc. —

Alții apoi plâng și-și urăsc păcatul, își gată să facă un canon cât de aspru — dar nu vreau să împlinesc datorințele acelea ce i le pune preotul spoveditor — : de a se ruga de iertare de acela pe care l'a vătămat, ori de a hulit și clevetit pe cineva înaintea altora — să-și retragă aceleași cuvinte de hulă înaintea aceluiași... să despăgubească ceea ce au făcut rău cu sfaturile lor rele, cu minciunile, cu înșălăciunile lor... ori și dacă făgăduesc că vor face aceasta — numai cu greu o fac — și din frica ca nu cumva să-l lese preotul nedeslegat... Părerea de rău și urirea, blăstămarea păcatului stă în lucrarea aceea din lăuntru prin care păcătosul părându-i rău că a vătămat pe Dumnezeuul său — ar vrea mai bine să fi pierdut ori ce bună-tate și să fi suferit ori ce rău — decât să fi vătămat pe Dumnezeu, și ar vrea să poată nimici vătămarea ce i-a făcut-o lui Dumnezeu chiar și cu jertfirea tuturor bunurilor și cu suferirea tuturor relelor din lume. — Cei ce nu vreau să desdauneze, să despăgubească pe deapropapele în averea, onoarea, cinstea sa, cei ce nu vreau să facă ceea ce le spune preotul că sunt datori să facă... aceia nu pot avea voința asta bună ce e de lipsă la iertarea păcatelor din partea lui Dumnezeu. — Când auzi Neeman Sirul — că prorocul Eliseni îi porunci să se spele în riul Iordanului — dacă voia să se curățască de bube, de lepră — Neeman se arată mândru, fără voie, dar niște servitori credincioși l'au cumințit și îndreptat zicând: *Doamne de țiar fi grăit ție prorocul un cuvânt mare, au doară nu l'ai fi făcut, dară cu cât mai vârtos că ția zis ție: spală-te și te curățește.* 4 Imp. 5. 13.

(Va urma)

Maiestatea Sa Regele nostru în zilele trecute a fost suferind, de prezent se găsește în spre mai bine. Preasfințitul nostru Episcop dela Gherla a dispus că pentru grabnica însănătoșare a Maiestății Sale, în toate Duminecile și sărbătorile să se facă rugăciuni comune în Bisericile din întreaga Eparhie. Fie aceste rugăciuni evlavioase bine primite și Cel de sus sa dea sănătate deplină iubitului nostru Rege.

Bibliografie. Institutul „Biblioteca populară” din Gherla a scos de sub tipar a doua broșură sub titlul: „*Datorințele creștinești ale bărbaților*” de părintele canonic *Dr. Victor Bojor*. Este aceasta o cărticică de 62 pagini scrisă cu o românească bună la înțelesul poporului. Conține învățături prețioase menite de a crea o situație de adevărată fericire în familie. Mult ar fi de dorit să se găsească la toate casele țăranilor noștri cărturari. Se poate procura cu prețul modest de 6 Lei la Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla, jud. Someș.



CUMPĂRAȚI

„**NOUL TESTAMENT**”

tradus și tălcuit de păr. dr. Bălan
la **LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET**
Piața Unirii No. 25.

Programul :

serviciilor devine în săptămâna mare la Biserica română gr. cat. din Sighet.

Luni, Marți și Miercuri: în 18, 19 și 20 April crt. dimineața credincioșii se mărturisesc, apoi la Liturgie (ora 10 a. m.) se împărtășesc.

Joi: (în 21 April c.) dimineața spovedanie, apoi la ora 10 sf. Liturgie și cuminecare. La orele 6 p. m. Evangeliile sfintelor Patimi (Trastii.)

Vineri: (22 Apr. c.) dimineața la orele 9 oficiul ceasurilor. D. m. la orele 4: Mânecarea sfintelor Patimi.

Sâmbătă: (23 April. c.) dimineața spovedanie și la orele 10 a. m. sf. Liturgie și cuminecare.

Dumineca: (24 April. c. praznicul sfintelor Paști) dimineața la orele 3: Mânecarea sfintei Invieri, la orele 8^{1/2} a. m. sf. Liturgie. D. m. la orele 4 vecernie.

Luni: (25 April. c.) la orele 10 a. m. sf. Liturgie, d. m. la orele 4 vecernie.

Marți: (26 April. c.) ca și Luni (25 Apr. c.)

Sighet, la 10 Aprilie 1927

Oficiul parohial



Poșta redacției.

Păr. Iul. Ș. în H. G. Cvițam cu mulțumită suma de 60 Lei abonament pentru revista noastră. Am dori să mai avem vre-o lucrare dela Dv.

Păr. dela B-a. Broșura „Marele dar” peste puține zile va apărea. Mulțumită pentru lucrările trimise. Sincere salutări.

Calendar săptămânal.

17—23 Aprilie 1927.

17. **Dumineca Floriilor** (Ev. d. Ioan 12, 1)
18. **Luni**. C. P. Ioan.
19. **Marți**. C. P. Ioan Peșt.
20. **Mercuri**. C. P. Teodor.
21. **Joi**. S. M. Ianuaru † 305 d. Hr.
22. **Vinerea Patimilor**.
23. **Sâmbătă**. Muc. George.